

купленіе-то. Іоаннъ, по прѣдреченіе-то на Ангела, трѣбвало да приготоуи сѣрдца-та на челоуѣцы-тѣ за да пріемать Спасителя.

Іоаннъ прѣминалъ юношескы-тѣ си години въ совѣршенно уединеніе, далече отъ развращенныя свѣтъ; той живѣялъ въ пустынь-тѣ и приготоулявалъ себе си съ строгъ животъ и съ молитвъ за високо-то си званіе.

Въ него время нравы-тѣ на народа Іудейскый были до край развалены; былъ нужденъ строгъ наставникъ за исправленіе-то на ожесточенны-тѣ сѣрдца. Св. Іоаннъ ся явилъ страшенъ учитель; всичко было у него необыкновенено, и самы-тѣ му видъ показвалъ въ него строго воздержаніе. Дреха-та му была направена отъ коравъ камилскъ козинъ; опасвалъ ся съ ремыкъ, за храна употрѣблявалъ медъ дивъ и акриды. Той не пилъ друго ничто, освѣнъ водъ, и никога не употрѣблявалъ вино, или друго крѣпко питіе. Пещера въ пустынь-тѣ планинъ му служила за жилище.

Іоаннъ ся явилъ на проповѣдь въ околности-тѣ на Іордана. „Покайте ся“, говорилъ той: „приблизило ся е царство небесно“. Които ся раскаявали за грѣхове-тѣ си и желаяли да наченжтъ новъ животъ, тѣхъ крѣщавалъ той во воды-тѣ Іорданскы. Това вѣншно омываніе съ водъ показвало, че оныя, които ся кають, желаятъ да очистятъ душъ-тѣ си отъ грѣхове-тѣ.

„Принесете плодове, достойны за покаяніе“, говорилъ Іоаннъ. „Что трѣбва да правимъ?“ пытали го хора-та, които ся были събрали да слушать поученіе-то Іоанново. „Който има двѣ дрехы“, отговорилъ Іоаннъ, „той трѣбва да даде единъ-тѣ отъ нихъ на оногова, който си нѣма; който има повече хранъ, да отдѣли отъ неж на оныя, които нѣмать.“ — „Ный что трѣбва да правимъ?“ пытали бирницы-тѣ на данока, крѣто ся наричатъ въ Священно-то Писаніе Мытари. — „Не иискайте отъ народа ничто повече отъ опрѣдѣлено-то отъ законъ!“ отговорилъ Іоаннъ. — „Ный что сме дѣлжны да правимъ?“